

AT HÚSIÐ D

hjá grannakonuni, og fekk 250 mg av Leponex niður í seg.

Hon fall í ein djúpan svövn og vaknaði ongantíð aftur.

Hvat hendi?

Í politirapportini, sum er gjørd av hendingini stendur, at líksýnið vísir, at tað var hesin heilivágur, sum tók lívið av Jenny Eliassen.

Spurningurin, sum ósemja er um sambært politirapportini er, hvørt Jenny fekk heilivágin frá sjúkrasystrunum á staðnum, ella um hon sjálf fekk fatur á heilivágnum hjá grannanum.

Í politirapportini stendur, at sjúkrasystrarnar og onnur á deildini halda, at Jenny man hava toygt seg eftir heilivágnum, sum lá á náttborðinum hjá kvinnunum til vinstru fyri Jenny. Tað er Kristian og familja hansara tó ikki samd í.

– Mamma fekk jú einki gjørt. At hugsa sær til, at hon skal hava toygt seg tvørtur um eitt borð fyri síðani at røkka tí næsta borðinum

og taka tvær tablettur í hondina, er púrasta óhugsandi. Tað var fysiskt ógjørligt hjá mammu at gera tað, orsaka av rygginum, sigur Kristian í Stórustovu.

Hesin eyði spurningur er tó ikki ein, sum Kristian og familjan gjørdu nógv burtúr í byrjanini av málinum. Tí tey hava ikki saksøkt Landssjúkrahúsið ella gjørt burtúr á annan hátt. Fyri tey snýr hetta seg um nakað heilt annað.

– Eg veit, at eingin ger slíkt við vilja. Eingin hevði givið mammu skeivan heilivág fyri at gera henni ilt. Tað, sum pínur okkum er, at tað nú stendur eftir, sum at mamma var ein gamal ørvitisknokkur, sum av óvart tók lívið av sær. Og tað trúgvi eg snøgt sagt ikki upp á, sigur Kristian í Stórustovu og heldur fram.

– Tað er heldur ikki tað, sum er umráðandi. Tí um so var, at hon var blivin so í ørviti, so eigur Landssjúkrahúsið framvegis ábyrgdina av, at hon ikki fær skeivan heilivág

inn í seg og doyr av tí, sigur Kristian í Stórustovu.

Vilja verja minnið um Jenny

Kristian og tey eru bittur í dag, og tað helst ivaleyst av skiljandi orsökum. Tí lat okkum siga, at tað er rætt, sum sagt verður av deildini á Landssjúkrahúsinum. Lat okkum siga, at Jenny tók skeivan heilivág av óvart. Er tað tá ikki framvegis ábyrgdin hjá Landssjúkrahúsinum?

– Eg vil hava eina umbering, eitt forstáilsi fyri, at tey áttu ábyrgina av, at mamma doyði. Eg føli tað sum, at tey skuldu havt tryggjað, at mamma ikki doyði av hasum tablettunum. Ístaðin eru tey køld og avvísandi fyri okkum, og so kennist tað sum, at lívið hjá mammu einki er vert fyri tey, sigur Kristian í Stórustovu, týðiliga rørdur av støduni.

– Eg klári enn ikki at vitja grøvina hjá mammu uttan at knekka fullkomiliga. Tað er so meinings-

»Hatta hevði ikki hent, um mamma tykkara var farin heim«

Jenny Elisassen var ein av teimum sjúklingunum, sum ikki kundi fara av Landssjúkrahúsinum, tí hon var ov illa fyri kropsliga til at klára seg sjálva í heiminum. Hennara fyribils avlastingarpláss á Boðanesheimið varð uppbrúkt, og tí noktaðu Kristian og beiggjarnir fyri at taka Jenny heimaftur.

– Vit tordu ikki at taka hana heim aftur, tí hon var so illa fyri kropsliga. Hon skuldi helst hava fólk nærhendis alt døgnið, so at hon ikki datt ella meiðslaði seg onkursvegna. Tí mátti hon antin á eitt eldrasambýli ella vera á sjúkrahúsinum inntil hon fekk pláss á heimi, sigur Kristian í Stórustovu.

Tá ið Jenny var liðugt viðgjørd á Landssjúkrahúsinum í 2014, varð Kristian uppringdur av einum á deildini.

Har vóru boðini, at Jenny skuldi heim.

– Eg upplivdi tað ófólkaligt og segði sum var, at mamma kundi ikki koma heim. Tey máttu hava hana har til uppenjingar og annað, inntil hon fekk pláss aftur á heimi, sigur Kristian í Stórustovu.

Teir dagarnar Jenny lá í koma ringdi Kristian út á Landssjúkrahúsið fyri at spyrja, hvussu nú gekk.

– Tá segði ein við meg, at hetta hevði ongantíð hent, um bara vit høvdu tikið mammu heim. Tað helt eg vera ótrúliga kalt at siga. Og tað er hendan kenslan eg havi rundan um alt tað, sum Landssjúkrahúsið hevur gjørt síðani mamma fekk skeiva heilivágin – og partvist áðrenn, sigur Kristian í Stórustovu.

leyst, at heilivágur drap hana. Tey kundu havt gjørt okkurt, sigur Kristian við tárur í eygunum og minnst aftur á lottuna hann fekk fráboðan um, at Jenny var farin í koma.

Hví fingur vit einki at vita?

Komin til Havnar tíðliga seinna-partin týsdagin fer Kristian beina leið inn at vitja mammu sína. Hon vaknar tó ikki av vitjanini og tá fær Kristian boðini.

– Grannakonnan segði við meg, at tey høvdu ikki havt samband við mammu síðani í gjár, sigur Kristian í Stórustovu.

Hann fór síðani eftir sjúkrasystrini, og hon eftir læknanum. Tá verður støðan søgd fyri Kristiani og teimum.

– Eg minnst tað sum, at eg fekk at vita, at tey høvdu givið mammu skeivan heilivág, sigur Kristian í Stórustovu.

Hann kennir tað sum, at eisini her átti Landssjúkrahúsið at handlað øðrvísi. Tí hví visti familjan einki fyrr enn hann kom á staðið?

– Vit kenna okkum sera illa við farin, tað má eg siga, sigur Kristian í Stórustovu.